

Мария Илиева

Мигновение

Небето е синьо-безоблачно.
Тих вятър... нашепват вълните.
Следите със тебе открихме
Докоснахме дланите – птици.
Със устни събирахме сълзи,
горчиви
от дим на цигари.
Очите ни, вплитат желания...
Ще спре ли пламтящия залез
в сърцата
до болка отдадени?

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10149>]